

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5881/2533

พนักงานอัยการ กรมอัยการโจทก์ นาย พงษ์ศักดิ์ หรือ เบิ้ม กุลวัฒน์โทจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 82, ป.อ. มาตรา 277, ป.อ. มาตรา 279,
พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2525 มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 80

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยกระทำการข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหายไปไม่ตลอดเพราะผู้เสียหายยังเล็ก อวัยวะเพศของจำเลยไม่สามารถเข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหายได้ จำเลยไม่ได้ยับยั้งไม่กระทำการให้ตลอดเสียเองกรณีไม่เข้าข้อยกเว้นเหตุไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำความผิดดังกล่าวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277, 279 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2525 มาตรา 3 จำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277, 279, 80 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2525 มาตรา 3 เป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท ลงโทษตามมาตรา 277 อันเป็นบทหนักที่สุดจำคุก 8 ปี จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา 80 และ 82, 279 วรรคสอง จำเลยยับยั้งการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเสียเองไม่ต้องรับโทษฐานพยายามข่มขืนกระทำชำเราเด็กหญิงอายุยังไม่เกิน 13 ปี คงลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 279 วรรคสอง ให้จำคุก 2 ปี 6 เดือน โจทก์ฎีกาศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุในฟ้อง จำเลยได้หลอกลวงพาผู้เสียหายอายุ 12 ปี เข้าไปในสวนโดยบอกว่าจะเอากล้วยให้ผู้เสียหาย พอถึงบริเวณที่ปลูกต้นกล้วยจำเลยได้ผลักผู้เสียหายนอนกับพื้น จากนั้นจำเลยได้ถอดกางเกงของผู้เสียหายและกางเกงของจำเลยออก แล้วจำเลยได้เอาอวัยวะเพศของจำเลยใส่ในอวัยวะเพศของผู้เสียหาย ผู้เสียหายร้องว่าเจ็บ ๆ จำเลยจึงลุกขึ้นสวมกางเกงของจำเลย ผู้เสียหายก็ลุกขึ้นสวมกางเกงแล้ววิ่งกลับบ้านและวินิจฉัยว่า ที่จำเลยกระทำการข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหายไปไม่ตลอดเป็นเพราะผู้เสียหายยังเล็ก อวัยวะเพศของจำเลยไม่สามารถเข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหายได้ เมื่อผู้เสียหายร้องว่าเจ็บ จำเลยจึงต้องเอาอวัยวะเพศของตนออกจำเลยไม่ได้ยับยั้งไม่กระทำการให้ตลอดเสียเอง กรณีไม่เข้าข้อยกเว้นเหตุไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82 จำเลยต้องรับโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคแรก ประกอบมาตรา 80 ด้วย ที่ศาลอุทธรณ์ไม่ลงโทษจำเลยตามบทบัญญัติมาตราดังกล่าวมานั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกาฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น แต่ที่ศาลชั้นต้นลงโทษจำคุกจำเลยถึง 8 ปีนั้นเห็นว่าหนักเกินไปสมควรแก้ไขพิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคแรก ประกอบมาตรา 80 ซึ่งเป็นบทหนัก จำคุกจำเลยไว้มีกำหนด 5 ปี นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์.

เสียง ตรีวิมล · บุญศรี กอบบุญ · สมศักดิ์ วิรุทธิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5881/2533>